

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

prima instanță: Curtea de Apel Comrat
(judecător A.Curdov)

D E C I Z I E

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tatiana Vieru, Ion Corolevski,
Oleg Sternioală, Svetlana Novac

examinând recursul declarat de către Tcaci Mihail,
în procesul de insolabilitate intentat în privința Societății cu Răspundere
Limitată „Tulparex-Agro”,
împotriva hotărârii Curții de Apel Comrat din 30 iunie 2014, prin care cererea de
validare a popririi împotriva lui Tcaci Mihail a fost admisă,

a c o n s t a t a t:

La 19.10.2011, Curtea de Apel Economică a emis hotărârea prin care a fost
intentat procesul de insolabilitate în privința SRL„Tulparex-Agro”, cod fiscal
137027697, înregistrată pe adresă: str. Molodiojnaia 152, s. Cotovschi, r-nul Comrat.

Prin hotărârea indicată, a fost numit administrator al insolabilității Leiciu
Svetlana, având certificat de pregătire profesională nr.17886 din 09.12.2010. Ulterior,
cauza a fost expediată conform competenței Curții de Apel Comrat.

La 28.01.2014, prin intermediul cancelariei la Curtea de Apel Comrat, a parvenit
din partea administratorului procesului de insolabilitate SRL„Tulparex-Agro”,
cererea de validare a popririi în privința lui Tcaci Mihail în sumă de 8734,40 lei.

În argumentarea acestei cereri, administratorul insolabilității a indicat că
anterior SRL„Tulparex-Agro” și Tcaci Mihail s-au aflat în raporturi contractuale.

Astfel, prin factura fiscală, Seria AK nr.0524920 din 09.07.2003, se confirmă
faptul încheierii actului juridic la 09.07.2003, între SRL„Tulparex-Agro” și Tcaci
Mihail în urma căruia, întreprinderea a încărcat piersici proaspeți pe numele lui Tcaci
Mihail în cantitate de 2060 kg, în sumă totală de 8734,40 lei.

Administratorul Leiciu Svetlana a aflat despre actul juridic vizat doar în august
2013, după studierea documentelor contabile restituite debitorului SRL„Tulparex-
Agro”, care au fost retrase de organele de drept în anii 2003-2004, în vederea
desfășurării acțiunilor de anchetă în privința conducerii debitorului în cadrul
dosarelor penale intentate.

Administratorul insolabilității afirmă că s-a adresat de mai multe ori către
Tcaci Mihail, din august 2013, în baza art.66 alin.(1), lit.1) din Legea insolabilității
nr.149 din 29.06.2012, cu solicitarea efectuării calculului conform obligațiilor sale
față de SRL„Tulparex-Agro”, în corespundere cu actul juridic sus-menționat.

Menționează, că între părțile actului juridic nu a fost determinat termenul achitării, iar existența datoriei a devenit cunoscută doar în august 2013, după ce în adresa lui Tcaci Mihail au fost expediate de nenumărate ori cerințe cu privire la executarea obligațiilor restante față de întreprinderea în proces de insolabilitate.

A invocat art.575 alin.(1) Cod Civil, potrivit căruia în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit oricând să o execute. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

În legătură cu faptul că Tcaci Mihail nu a dat curs solicitărilor sus-indicate, administratorul insolabilității a expediat în adresă lui o somație la 23.12.2013, în baza art.126 din Legea insolabilității nr.149 din 29.06.2012, dar fără nici un rezultat.

Astfel, în scopul apărării drepturilor creditorilor, administratorul Leiciu Svetlana a înaintat în instanța de insolabilitate cerere de validare a popririi împotriva lui Tcaci Mihail, în ordinea art.126 din Legea insolabilității, prin care a solicitat încasarea sumei restante în mărime de 8734,40 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 30.06.2014, a fost admisă cererea de validare a popririi, fiind dispusă încasarea de la Tcaci Mihail în beneficiul SRL„Tulparex-Agro” în proces de insolabilitate datoria în mărime de 8734,40 lei.

În motivarea hotărârii, instanța de insolabilitate a aplicat prevederile art.126 alin.(1),(2)(9),(10) din Legea insolabilității nr.149 din 29.06.2012 și art.267,272, 572,575 Cod Civil. A menționat, că cererea administratorului insolabilității SRL„Tulparex-Agro” cu privire la validarea popririi împotriva lui Tcaci Mihail este întemeiată pe faptul că potrivit probelor prezentate, se demonstrează că la 09.07.2003, conform facturii fiscale Seria AK nr. 0524920, SRL„Tulparex- Agro” a transmis lui Tcaci Mihail în proprietate piersici în cantitate de 2060 kg în sumă de 8734,40 lei, ultimul neîndeplinit obligația de achitare sau de transmitere în depozit a sumei acestei creanțe.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de insolabilitate, la 30.07.2014, Tcaci Mihail a contestat-o cu recurs, solicitând repunerea în termenul de recurs, admiterea recursului și casarea hotărârii Curții de Apel Comrat din 30.06.2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de validare a popririi să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs a invocat ilegalitatea hotărârii contestate, precum că au fost încălcate normele de drept material și procesual de către instanța de insolabilitate.

A reiterat, că nu a primit piersici conform facturii fiscale sus-menționate de la SRL„Tulparex-Agro”, că în factură lipsește semnătura și datele persoanelor care au primit produsul respectiv, că lipsesc datele beneficiarului, producția indicată în ea și respectiv semnătura primirii.

Menționează că administratorul insolabilității Leiciu Svetlana a omis termenul depunerii cererii de validare a popririi, deoarece în factura fiscală este indicat că livrarea mărfii a fost efectuată la 09.07.2003, respectiv SRL„Tulparex-Agro” a aflat despre încălcarea dreptului său din acea dată, dar s-a adresat cu poprirea abia la 28.01.2014, fiind astfel omis termenul de prescripție extinctivă de 3 ani.

Pe de altă parte, consideră că nu i se poate imputa omiterea termenului de recurs împotriva hotărârii instanței de insolabilitate din 30.06.2014, deoarece recurentul

afirmă că nu a fost înștiințat despre adoptarea acestei hotărâri și afirmă că a făcut cunoștință cu dispozitivul hotărârii recurate abia la 18.06.2014, dată la care i s-a comunicat că poate declara recurs în 15 zile.

Potrivit art.444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.a) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Tcaci Mihail ca fiind neîntemeiat și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la această concluzie reieșind din circumstanțele și normele de drept aplicabile prezentei cauze.

Astfel, reieșind din normele de drept aplicabile, potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din Codul de procedură civilă, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

Potrivit art.8 alin.(1) al Legii insolvabilității, nr.149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea instanței de insolvabilitate din 30.06.2014, a fost admisă cererea de validare a popririi împotriva lui Tcaci Mihail, fiind dispusă încasarea de la acesta în beneficiul SRL„Tulparex-Agro” în proces de insolvabilitate datorita în mărime de 8734,40 lei.

Recurentul Tcaci Mihail, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate la 30.07.2014.

Potrivit prevederilor art.34 alin.(3) din Legea insolvabilității, hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate urmează a fi motivată și pronunțată integral în ședința de judecată.

În contextul celor mai sus constatate, instanța de recurs consideră că nu este omis termenul de recurs depus la 30.07.2014, împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate, ce nu a fost emisă integral de Curtea de Apel Comrat la 30.06.2014 și în dosar lipsesc datele prin care s-ar confirma primirea acestei hotărâri integrale.

În altă ordine de idei, instanța de recurs constată că administratorul insolvabilității s-a adresat din august 2013 de mai multe ori către recurent, în baza art.66 alin.(1), lit.1) din Legea insolvabilității, prin care a solicitat executarea obligațiilor restante în baza facturii fiscale, Seria AK nr.0524920 din 09.07.2003, prin care se confirmă faptul încheierii actului juridic la 09.07.2003, între SRL„Tulparex-Agro” și Tcaci Mihail în urma căruia, întreprinderea a încărcat piersici proaspeți pe numele lui Tcaci Mihail în cantitate de 2060 kg, în sumă totală de 8734,40 lei care așa și nu a mai fost stinsă de recurent.

Instanța de recurs constată, în baza art.575 alin.(1) CC, că termenul de prescripție pentru validarea popririi nu a fost încălcat de administratorul insolvabilității. Potrivit acestei norme de drept material, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit oricând să o execute. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract

sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

Or, între părțile actului juridic nu a fost determinat termenul achitării, existența datoriei devenind cunoscută de administratorul insolabilității doar în august 2013, după restituirea documentelor contabile debitorului SRL „Tulparex-Agro”, care au fost retrase de organele de drept în anii 2003-2004, în vederea desfășurării acțiunilor de anchetă în privința conducerii debitorului în cadrul dosarelor penale intentate.

Totodată, în corespundere cu art.104 din Legea insolabilității, pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolabilitate, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/ lichidatorul poate introduce în instanța de insolabilitate acțiuni în vederea anulării următoarelor acte juridice dacă ele afectează bunurile debitorului:

a) orice act juridic fictiv sau fraudulos încheiat de debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolabilitate, care a afectat drepturile creditorilor;

b) transferurile cu titlu gratuit din partea debitorului făcute în ultimii 3 ani precedenți înaintării cererii introductive, cu excepția actelor de îndeplinire a unor obligații morale sau actelor pentru binele public (de sponsorizare), în care generozitatea donatorului este proporțională patrimoniului său;

c) tranzacțiile încheiate în ultimii 3 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită;

d) transferurile de proprietate de la debitor către un creditor în contul unei datorii anterioare sau în folosul acestuia din urmă, efectuate în ultimele 4 luni precedente înaintării cererii introductive, care au ca efect creșterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul lichidării debitorului;

e) transferurile de proprietate de la debitor către un creditor în contul unei datorii anterioare sau în folosul acestuia din urmă, efectuate în ultimele 4 luni precedente înaintării cererii introductive, la care creditorul nu avea dreptul sau care nu ajunseră la scadență;

f) acordarea gratuită a unui gaj sau a unei ipotece, a oricărei alte garanții pentru o creanță care era neasigurată în ultimele 4 luni anterioare înaintării cererii introductive sau pentru o creanță a unui acționar sau asociat al debitorului într-o perioadă similară, dacă aceste creanțe nu au ajuns la scadență până la data intentării procedurii de insolabilitate;

g) orice acte încheiate și garanții acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive.

Astfel, administratorul insolabilității este în drept să supună validării popririi orice act juridic încheiat de către debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolabilitate, iar din materialele dosarului reiese că administratorul a depus cerere de validare a popririi la 28.01.2014, în situația când a aflat despre factura fiscală Seria AK nr.0524920 din 09.07.2003, abia în anul 2013, respectiv fără a fi încălcat termenul de prescripție prevăzut de lege în acest sens.

În contextul celor de mai sus elucidate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele recurentului privind omiterea termenului de validare a popririi de către administratorul insolabilității este neîntemeiat și recursul urmează a fi respins.

Ținând cont de cele expuse, în conformitate cu art.445 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Tcaci Mihail, ca fiind neîntemeiat.

Se menține hotărârea Curții de Apel Comrat din 30 iunie 2014, prin care cererea de validare a popririi împotriva lui Tcaci Mihail a fost admisă.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii:

Nicolae Clima

Tatiana Vieru

Ion Corolevschi

Oleg Sternioală

Svetlana Novac